

meget der er om det, der siges om de 450 000 Tdr. Land Hede, som egner sig til Opdyrking her i Landet. Det er meget muligt, ja, der er vel absolut Sikkerhed for, at en hel Del af dette store Areal, der er nævnt, ikke egner sig til Opdyrking, men jeg synes, det var af Betydning hurtigst muligt at faa undersøgt, hvor mange af disse Hundredtusinder af Tønder Land der egner sig til Opdyrking, til Kultivering i den kommende Tid. Vi har jo Organer, der udmærket kunde tage sig af dette Undersøgelsesarbejde. Og jeg tror ikke, at man skal skræmme Nybegyndere indenfor Landbruget med, at de skal vogte sig for at komme ud paa Heden. Ingen vil jo have dem ud paa Steder, hvor der ikke er gode Betingelser for at eksistere. Men naar vi rigtig vil se veltilfredse Mennesker, vil enhver, der har set sig lidt omkring i jydsk Hedeegne, vist indrømme, at de mest tilfredse Mennesker i Danmark stifter man netop Bekendtskab med derude. Derfor skal vi ikke beklage de Nybegyndere, som kommer ud i Hedeegnene, vel at mærke, naar de kommer ud paa Egne, som er egnede til Opdyrking og Kultivering, for der faar de netop det, som giver dem Tilfredshed i Arbejdet, at de kan se ud over Marker og Agre, som er skabte gennem deres eget Arbejde; hvor der før var Heder, er der nu frugtbar Agerjord. Jeg synes, der netop her er en Vej til at gøre vort Land større. Hvis man blot tænker sig, at Halvdelen af de 450 000 Tdr. Land, der har været talt om, egner sig til Opdyrking, vilde mange Tusind nye Brug jo kunne rejses paa disse Hedearealer.

Jeg slutter mig til dem, der i høj Grad har beklaget, at der har fundet Nedlæggelse Sted af en Del smaa Ejendomme til Trods for de Love, der er vedtagne her i Rigsdagen. Det er naturligvis ganske meningsløst, naar vi opretter nye Brug og ofrer meget store Beløb paa disse fra Statens Side, at det saa gaar paa den Maade, at man i visse Egne nedlægger bestaaende smaa Ejendomme lige saa hurtigt, som man i andre Egne opretter nye Brug. Jeg er glad ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at han vil lade dette Spørgsmaal grundigt undersøge.

Et andet stort Spørgsmaal, der er berørt under denne Forhandling, er vor Valutas Stilling. Særlig er det omtalt af det

ærede Medlem Hr. Hauge, der jo er Ekspert paa dette Omraade — og jeg vil anerkende, at det ærede Medlem har gjort et stort Arbejde for at trænge til Bunds i denne Sag, ligesom jeg synes altid, at det ærede Medlems Udviklinger har været interessante, selv om jeg ikke altid kan være enig med ham. Men ærede Medlemmer maa ikke tro, at vi fra vor Side stiller os ligegyldige med Hensyn til, hvorledes vor Valutas Stilling er i Sammenligning med andre Landes Valuta. Der kan imidlertid være meget delte Meninger om, hvad der i saa Henseende bør ske. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar man læser igennem — hvad jeg har gjort for ganske nylig — de Forhandlinger, der blev ført, da den radikale Regering fremsatte Lovforslaget om Vareindførsel, og naar man læser igennem, hvad det radikale Partis Ordfører udtalte ved den Lejlighed, saa faar man ikke det Indtryk, at der indenfor det radikale Parti paa den Tid egentlig var nogen Begejstring for det Lovforslag. Jeg vil blot tillade mig at oplæse et Par Linier af, hvad det radikale Partis Ordfører, Hr. Gunnar Fog-Petersen, udtalte ved den Lejlighed. Han udtalte: „Denne Sag skal jo nu føres i Udvalg, og der vil det maa ske — jeg sætter en Streg under „maaske“ — blive muligt for det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) at overbevise Udvalgets Medlemmer om Nødvendigheden af de Foranstaltninger, han foreslaar, og som for ham synes i høj Grad at have Karakteren af en Trossag. Thi de Argumenter, der føres frem, synes mig ikke saa overbevisende, som det ærede Medlem tror. Det ærede Medlem fremførte i sin lange Tale mange Betragtninger, der var baade interessante og rigtige, men jeg finder ikke i Talen Argumenter, der er i Stand til at overbevise mig om, at det, som det danske Samfund i særlig Grad trænger til, er Indskrænkninger i Importen af Raavarer, og den Import, der foregaar, er i væsentlig Grad en Import af Raavarer“. Der kunde citeres andre Udtalelser af den samme radikale Ordfører, der i Virkeligheden beviser, at man ikke indenfor det radikale Parti var særlig begejstret for det Forslag, der da blev fremsat. Med Hensyn til, hvad der skal ske i den kommende Tid, kan vi vel alle være enige om, at vi først maa se Kommissionens Arbejde, der jo vil frem-